

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.940 van 19 december 2002
in de zaak A. 44.767/X-7638.**

In zake : Eugène DE WITTE,
wonende te 9160 LOKEREN-DAKNAM,
Daknammolenstraat 29

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4/1.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eugène DE WITTE op 8 augustus 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 27 juli 1990 van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting waarbij het Daknambroek te Lokeren als landschap wordt gerangschikt;

Gelet op het arrest nr. 83.959 van 8 december 1999 waarbij de debatten worden heropend en het door de Auditeur-generaal aangeduide lid van het Auditoraat wordt gelast met het verder onderzoek van de zaak;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 16 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 november 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Advocaat N. DECLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-Afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij als repliek op de memorie van wederantwoord een "tweede memorie van antwoord" heeft ingediend; dat een dergelijke memorie niet is voorzien in het toepasselijke procedurereglement; dat bijgevolg voornoemde memorie ambtshalve uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat voor de feiten kan verwezen worden naar het arrest nr. 83.959 van 8 december 1999;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift als tweede middel aanvoert dat "het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschaad wegens procedurefouten en administratieve tekortkomingen"; dat noch de voorlopige, noch de definitieve rangschikking van het landschap ter kennis werden gebracht van Sylvère van Hoecke die eigenaar is van een perceel dat deel uitmaakt van het gerangschikte gebied;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord stelt dat zij al het mogelijke gedaan heeft om zich op de hoogte te stellen van de eigendomstoestand van het perceel; dat zij verder doet gelden dat "verzoekende partij geen vernietigingsgrond (kan) putten uit het feit dat een derde niet in kennis zou zijn gesteld van het klasseringsvoornemen";

Overwegende dat noch in de memorie van wederantwoord, noch in de laatste memories iets wezenlijks aan het voorgaande wordt toegevoegd;

Overwegende dat verzoeker geen belang heeft bij het middel dat betrekking heeft op de betekening van de beslissing tot voorlopige en definitieve rangschikking als landschap van het Daknambroek te Lokeren aan een andere eigenaar van een perceel gelegen binnen de omschrijving van het landschap; dat het middel niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord vier nieuwe middelen ontwikkelt; dat hij als eerste nieuw middel doet gelden dat uit het dossier dat ter inzage lag op de griffie blijkt dat de ingediende bezwaren naar aanleiding van de voorlopige rangschikking werden behandeld en beoordeeld "door de heer De Meirsman van AROL Gent, terwijl diezelfde dienst en persoon tevens de architect zijn van de voorlopige rangschikking", dat "AROL Gent en zijn administrateur, de heer De Meirsman, (...) partij en rechter tezelfdertijd (spelen)"; dat hij stelt dat hij dit middel pas kon ontwikkelen na inzage van het bundel ter griffie van de Raad van State;

Overwegende dat verzoeker in de laatste memorie aanvoert dat "de heer De Meirsman niet alleen de Minister heeft voorgesteld om de rangschikkingsprocedure in te zetten, maar bovendien de procedure zelf administratief heeft georganiseerd"; dat de heer De Meirsman bijgevolg geantwoord heeft op "bezwaren over tekortkomingen waarvan hijzelf aan de oorsprong lag";

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie stelt dat de omstandigheid dat het onpartijdigheidsbeginsel van toepassing is, niet betekent dat de ambtenaar die in een dossier optreedt, niet meer dan één stap in hetzelfde dossier zou mogen zetten, dat "de verzoekende partij (zich) beklagt (...) over het feit dat eenzelfde instantie beslist tot het inzetten van de beschermingsprocedure, het openbaar onderzoek organiseert (...) en beslist tot het verderzetten van de beschermingsprocedure", dat de verwerende partij opwerpt dat dit "slechts het gevolg is van het doorlopen van de wettelijk bepaalde beschermingsprocedure"; dat de verwerende partij bovendien stelt dat de verzoeker

ook niet aantoont dat de door hem genoemde ambtenaar enig persoonlijk belang had bij de behandeling van het beschermingsdossier;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de ingediende bezwaarschriften werden samengevat en besproken in een verslag "dossier beëindigd onderzoek" waarvan R. De Meirman de verslaggever was; dat dit verslag diende voor het formuleren van het advies van 23 juni 1988 van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen; dat verzoeker, die geen precieze feiten aanhaalt die de partijdigheid van de betrokken ambtenaar aantoont, niet aannemelijk maakt dat de loutere omstandigheid dat de ingediende bezwaren naar aanleiding van de voorlopige rangschikking werden behandeld en beoordeeld door de heer De Meirman van AROL Gent, "terwijl diezelfde dienst en persoon tevens de architect zijn van de voorlopige rangschikking" maakt dat het onpartijdigheidsbeginsel werd geschonden; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker als nieuw tweede middel aanvoert dat de rangschikkingsbesluiten evenmin ter kennis werden gebracht van Paul D'Hooghe die eigenaar is van percelen die deel uitmaken van het gerangschikte gebied; dat hij stelt dat dit feit maar bekend werd "na de oprichting van een actiecomité tegen het gewraakte M.B.";

Overwegende dat, daargelaten de vraag of dit nieuw middel op ontvankelijke wijze voor het eerst kon worden aangevoerd in de memorie van wederantwoord, verzoeker geen belang heeft bij dit middel dat betrekking heeft op de betekening van de beslissing tot voorlopige en definitieve rangschikking als landschap van het Daknambroek te Lokeren aan een andere eigenaar van een perceel gelegen binnen de omschrijving van het landschap; dat het middel om die reden alleen reeds niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker in een nieuw derde middel doet gelden dat noch op de datum van betekening door verzoeker van zijn verzoek tot nietigverklaring van de bestreden beslissing, noch op de datum van de inschrijving van het verzoekschrift door verzoeker, de bestreden beslissing was overgeschreven op de "hypotheekbewaring" te Dendermonde; dat zulks volgens verzoeker strijdt met

artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, alsook met artikel 3 van de hypotheekwet van 16 december 1851;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie stelt dat verwerende partij op de rechtsdag het bewijs van overschrijving, gedateerd op 21 februari 1996 overlegt "hetgeen flagrant in strijd is met de door verwerende partij zelf aangehaalde wetgeving";

Overwegende dat verwerende partij in haar laatste memorie stelt dat de opmerking van verzoeker met betrekking tot de overschrijving een vaststelling van feiten is en geen aanduiding van enige rechtsschending, dat zij "de relevantie overigens niet (ziet) van de opmerkingen van verzoekende partij";

Overwegende dat verzoekers kritiek zint op de verplichting om de bestreden beslissing over te schrijven op het kantoor van de hypotheekbewaarder; dat het verzuim of een gebrek in deze overschrijving de wettigheid van de bestreden beslissing niet vitieert; dat verder niet wordt betwist dat deze overschrijving is geschied; dat het middel om die reden alleen reeds niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker in een vierde nieuw middel stelt dat de "verwerende partij beweert dat er op het stadhuis een kadastraal plan ter inzage heeft gelegen betreffende de voorlopige rangschikking", dat "nergens (...) een inventaris-document en/of P.V. in het dossier ter griffie van de Raad van State terug te vinden (is) waaruit dit blijkt"; dat verzoeker "tevens (heeft) kunnen nagaan dat ook de stad Lokeren geen P.V. of een ander document heeft opgesteld waaruit blijkt dat een voorlopig kadastraal plan op het stadhuis heeft berust en ter inzage heeft gelegen"; dat hij vervolgens concludeert dat er "nooit een voorlopig kadastraal plan ter inzage (is) geweest op het stadhuis te Lokeren, behoudens het bewijs van het tegendeel";

Overwegende dat verzoeker het feit dat hij pas in zijn memorie van wederantwoord dit middel aanvoert, verklaart door het argument dat het "een repliek betekent op een gegeven aangebracht door de verwerende partij";

Overwegende dat, daargelaten de vraag of deze "repliek" kan worden beschouwd als een middel, uit de gegevens van de zaak blijkt dat het voorstel tot klassering als landschap met een brief van 21 januari 1988 aan de eigenaars waaronder verzoeker, werd betekend; dat in fine van deze brieven aan de eigenaars erop wordt gewezen dat "een volledig dossier is neergelegd bij het Gemeentebestuur"; dat verzoeker derhalve op basis van de kennis die hij had of kon hebben van de inhoud van dit op het gemeentebestuur neergelegd dossier, in zijn inleidend verzoekschrift het annulatiemiddel kon aanvoeren dat volgens hem nergens in het bundel een inventaris en/of proces-verbaal is terug te vinden waaruit blijkt dat op het gemeentehuis een kadastraal plan ter inzage lag betreffende de voorlopige rangschikking; dat, aangezien dit middel niet van openbare orde is, hij het enkel in zijn verzoekschrift zelf ontvankelijk kon aanvoeren; dat het pas in de memorie van wederantwoord werd aangevoerd en dus niet ontvankelijk is; dat uiteraard hetzelfde geldt wat zijn in de laatste memorie ontwikkelde argumentatie betreft dat, "in de veronderstelling dat er toch een ander plan op het stadhuis zou gelegen hebben en dat dit plan vollediger zou geweest zijn, (...) (dit) plan (dan) formeel in(druist) tegen het zorgvuldigheidsbeginsel dat niet toelaat dat twee van elkaar verschillende plannen kunnen aangewend worden"; dat het middel niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kantmelding wordt bevolen van dit arrest op de kant van de overschrijving van het rangschikkingsbesluit in de registers van het tweede hypotheekkantoor te Dendermonde.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de in artikel 2 van dit arrest vermelde kantmelding komen eveneens ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH..	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.